

[Egon Jensen.]

Finansministeren siger i sin fremsættelse, at lovforslaget er et led i den aftale om gennemførelse af besparelser m. v., som i slutningen af september måned blev truffet af en række partier. Rent bortset fra at man ikke er klar over, om denne aftale holder, så skal man lægge mere vægt på ordene „m. v.“ end på „besparelser“, for det sidste er der i hvert fald ikke tale om på noget som helst område, tværtimod er der tale om ekstra udgifter.

Forbrugerne har mærket de stigende priser på olie, på varmepriserne, og de har også mærket det på el-priserne, men det er åbenbart ikke nok for regeringen. Hvad man giver med den ene hånd, tager man med den anden. Det minder mig meget om sangen om at det, man sætter til på gyngerne, det henter man ind på karrusellerne. Når man videre betænker, at de mennesker, der har el-opvarmning og i forvejen har fået en meget stor ekstraregning, får ekstra en regning på mellem 1.000 kr. og 1.500 kr. og i nogle tilfælde på 2.000 kr., så er det en uhyre belastning netop for disse grupper.

Normalt hedder det sig, at man skal indskrænke administrationen og forenkle den, og at man skal spare, hvor spares kan. Nu opbygger man et nyt administrationsapparat for at opkræve disse 5 øre med indbetaling, med tilbagebetaling, med indkrævning, med udpantning, med udskrivning af nye ratekort midt i en periode, med nye papirdynger rundt omkring i kommuner og i de selskaber, som skal sende regninger ud, men det afskrækker åbenbart ikke finansministeren, som sikkert senere her vil svare: ja men vi har jo toldvæsenet. Men en og anden skal da vel gøre arbejdet. Det er vel ikke sådan, at man bare lige siger: nu har vi vedtaget et lovforslag, og så kører det helt af sig selv.

Og så undrer det mig meget, at finansministeren, som jeg personlig betragter som en fornuftig mand, og som formentlig også har fornuftige rådgivere, vil sætte afgiften i kraft fra 1. januar 1975. Man må da også i skattedepartementet eller i finansministeriet vide, at de ratekort, som el-selskaberne udsender, går fra 1. april og netop følger et finansår i kommunerne og ikke det år, som er kalenderåret. Det giver yderligere van-

skeligheder, dvs. at alt det, man har sendt ud, skal man altså trække tilbage.

Erhvervene skal have penge tilbage, og det er jo noget positivt, men det er en underlig kinesisk måde at klare tingene på, og jeg hilser med tilfredshed, at elektricitet i togene dog ikke skal beskattes.

Først nægter man el-producenterne at hæve prisen for at finansiere anlægsarbejder, derefter laver man noget ny administration til at opkræve nogle penge, som skal gå til en fond, så man kan finansiere anlægsarbejder for energiforsyning. Forstå det, hvem der kan. Medmindre det er meningen, at el-forbruget skal finansiere nye energiforsyninger, hvorfor så ikke sige det lige ud?

Loven skal til revision i 1976-77, således at der bliver mulighed for, siger man, at indpasse det i en samlet energipolitik. Hvad betyder det? Er regeringen dermed på vej til at lægge nye afgifter på samtlige energiformer? Det ville være rart at høre nærmere herom.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på lovforslagets enkeltheder, for det er der ingen grund til, når vi alligevel ikke vil være med, men jeg har fornemmet, at hr. Jens Foged har sagt noget fornuftigt her i eftermiddags. Han har sagt om et forslag, som var til behandling her, at det var urimeligt at fremsætte et lovforslag, som man på forhånd vidste ikke kunne komme igennem. Derfor vil jeg sige, at jeg synes, regeringen burde trække lovforslaget tilbage. Det er en rigtig dårlig idé. Et flertal her i folketinget har allerede inden denne behandling givet udtryk for, at de ikke kan støtte forslaget. Det vil være unyttigt at belaste folketinget, folketingets udvalg, med at arbejde med et lovforslag, som alligevel ikke skal gennemføres. Hvis regeringen — hvad jeg ikke håber — vil fastholde lovforslaget, ja, så vil vi fra socialdemokratiets side på god parlamentarisk vis ikke hindre regeringens mulighed for at få en normal behandling her i tinget.

Glistrup (FP):

Så står folketinget altså over for det, vi har gjort en snes gange før, at vi har en finansminister, der er blevet så opfindsom, at han har fundet på en ny genstand for en